

ביקורת

להקת המחול של סאו פאולו - קהל מאושר

מאת: [גבי אלדור](#)

כמה מהר הופך המהפכני לרגיל. גבי אלדור על מופע המחול של להקת המחול הרפרטוארי מברזיל

אתה אומר ברזיל וכבר אתה מאוהב - במוזיקה, בשפה, בתנועה. כאילו כולנו יודעים בדיוק איך זה נשמע ונראה, כמה יפים האנשים, כמה הם מוזיקליים, כמה הם חושניים. וכמה גדול השני ואיך נראים הררי הבקתות ואיך הכדורגל שלהם הוא משהו למות בשבילו, אם אתה אוהב כדורגל.

ולכן, כאשר מגיעה להקה מסאו פאולו הציפייה גדולה. **להקת המחול של סאו פאולו** מופיעה במשכן אמנויות הבמה בהרצליה במסגרת סדרה של מופעי מחול - המכירה את קהלה - אנשים רציניים שהולכים בנאמנות לראות ריקוד, ומתכוונים ליהנות, לא לשאול את עצמם שאלות מטרידות ולא לנסות להגדיר את מה הם רואים. רקדנים נאים, טכניקה מעולה, מוזיקה עם שם טוב, תכנית מגוונת. הקהל מאושר.

אחת הבעיות של להקת מחול רפרטוארי היא העובדה שלהוציא את התשוקה לריקוד הכי טוב שאפשר, הכי מדויק ו"יפה" - אין תשוקה אחרת. אין צורך ברעיון מוליך, או ראיית עולם, או מקורות של גישה לחלל, לבמה, לתנועה.

רעיונות כוריאוגרפיים מוכרים

הפעם העלתה הלהקה שלוש עבודות. הראשונה למוזיקה מאת וילה לובוס, "הבכינס ברז לאס 1" - מוזיקה מוכרת ואהובה.

המחול בנוי לפני המבנה המוזיקלי ותואם לו. הריקוד מופשט, אים מספר סיפור. אך ברגע שיש דואט בין גבר לאשה על הבמה. הוא נקרא מיד כדואט אהבה.

” הביצוע מלא תנופה, הרקדנים גמישים וחזקים, הרעיונות הכוריאוגרפיים מוכרים ואינם דורשים מאמץ של פענוח. מפרקי ירך משוחררים מאפשרים וירטואוזיות של הרמות רגליים גבוהות ומהירות. החלק השלישי, ההפוגה, היה נסער פחות, ומשהו מהדכות והשקט הפתאומי איפשר הקשבה אחרת, מעניינת אולי יותר”

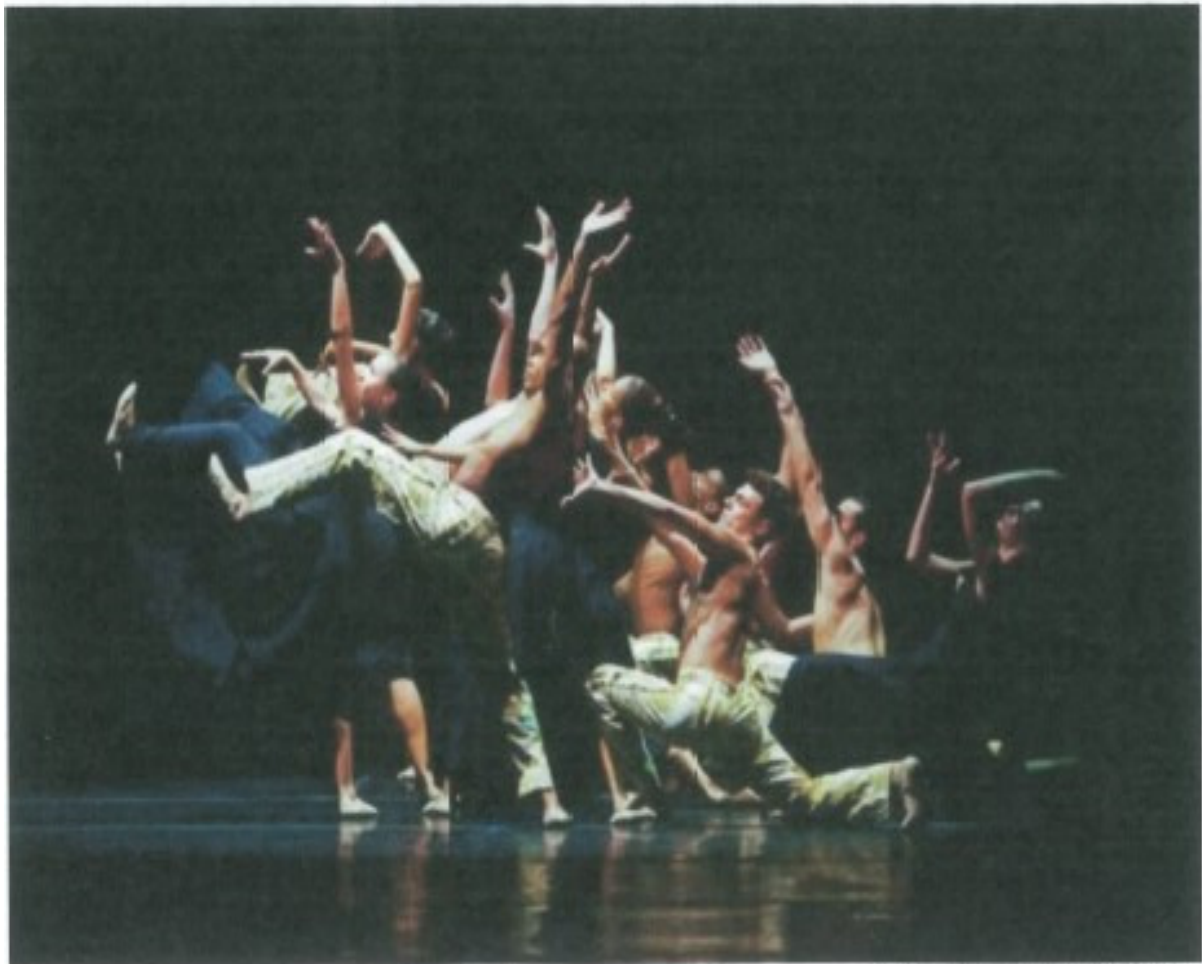
מחול - להקת המחול של סאו פאולו - קהל מאושר

הביצוע מלא תנופה, הרקדנים גמישים וחזקים, הרעיונות הכוריאוגרפיים מוכרים ואינם דורשים מאמץ של פעמח. מפרקי ירך משוחררים מאפשרים וירטואוזיות של הרמות רגליים גבוהות ומהירות. החלק השלישי, ההפוגה, היה נסער פחות, ומשהו מהרכות והשקט הפתאומי איפשר הקשבה אחרת, מעניימת אולי יותר.

לגבי המחול השני מאת נאצ'ו דואטו, "גנאוה", נוצר מראש הרשם כאילו יש בו טקסיות פולחנית עתיקה. אך לא היה בו הרבה מן הפולחני מעבר לכניסה מרשימה של והלהקה כולה כשהרקדנים נושאים בלים עם להבות קטנות ומניחים אותם בחשיכה המזארת עתה באור נחת עמום בקדמת הבמה, כאשר הריקוד ממשיך מאחור.

תנועות גדולות וסוחפות של נשים בשמלות שחורות וגברים במכנסיים ובחזה חשוף מתבצעות ביחד, בצורה מרשימה, כאשר פרטי התנועה נעלמים באפלה אך עדיין אפשר לזהות את גודל התנועה וההתמסחות לה.

לקראת הסוף מתרחש שוב דואט אוהבים אקרובטי שרמיזותיו המיניות בחרות, אך מאחר שזה פולחן כאמור יש להניח שמדובר בטקס דתי. הקבוצה מתקרבת עתה לאט, הנרות מלקחים והקבוצה כולה נסוגה לעומק הבמה וצונחת כולה, אולי על ברכיה. הקידוש נשלם.

להקת המחול סאו פאולו, צילום: יח"צ